

Begrundelse

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Sandheden er konkret. Målet med forespørgslen i dag er at komme ind bag udlændingelovgivningen, ind bag regler, paragraffer og forordninger, ind til de mennesker, de børn af kød og blod, som på 4., 5., 6. år, ja, længere, lever i et dansk asylcenter; de børn, som flere politikere mødte, da de for et stykke tid siden var på besøg i nogle af asylcentrene, et besøg, der bevægede og fik flere folketingsmedlemmer til at stille krav om handling, om, at der f.eks. skulle sættes en øvre grænse for, hvor lang tid et barn må bo i et asylcenter.

Siden er der ikke sket noget. Der er blevet talt meget, men der er ikke sket konkrete forbedringer for de 682 børn, der i dag befinder sig i et asylcenter.

Med forespørgslen i dag håber forslagsstillerne at få svar på følgende spørgsmål: Hvad vil regeringen gøre konkret for at sikre, at mistrivselen på asylcentrene hører op, og hvor længe kan regeringen acceptere, at et barn og dets familie opholder sig i et asylcenter?

Med andre ord: Hvad vil regeringen gøre ved de forhold, som en regeringsordfører har kaldt rystende ringe og uværdige? Det kan vi ikke være bekendt at byde andre mennesker, sagde ordføreren. Er regeringen enig? Hvad vil regeringen gøre?

Kl. 15.30

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Inden jeg giver ordet til integrationsministeren, vil jeg lige gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først vil finde sted på tirsdag, den 23. maj 2006.

Besvarelse

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nu har jeg sådan set længe været opmærksom på og har selvfølgelig som ansvarlig minister fulgt forholdene for især de afviste asylansøgere og deres børn, og derfor er jeg sådan set også meget godt tilfreds med den forespørgsel, vi har i dag, der giver anledning til at drøfte området.

Som bekendt fremsatte jeg faktisk allerede i efteråret et lovforslag, der skulle give mulighed for at tilbyde undervisning og aktivering til afviste asylansøgere, og som jeg har sagt flere gange, og som det i øvrigt fremgår af det lovforslags

bemærkninger, har jeg faktisk hele tiden haft til hensigt at ville sætte fokus også på børnenes forhold.

Asylcentrene er en midlertidig indkvarteringsform for asylansøgere, og asylansøgere skal være på et asylcenter, mens deres sag er under behandling. Sådan var det i den forrige regerings tid, og sådan er det under denne regering.

Sagsbehandlingstiden er så til gengæld blevet kort. I Udlændingestyrelsen er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid ca. 100 dage, og i Flygtningenævnet er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid ca. 3 måneder. Meddeles en udlænding asyl, skal udlændingen overføres til en kommune. Gives der afslag på asyl, skal udlændingen udrejse, og stort set alle asylansøgere kan i dag udrejse frivilligt. Problemet er, at en række afviste asylansøgere ikke vil respektere afslaget på asyl og udrejse af landet.

Det har betydning for udlændinge fra lande, hvor vi for tiden ikke kan udsende tvangsmæssigt, og her får den manglende vilje til at rejse jo betydning for, hvor længe opholdet på asylcenteret skal vare. Den manglende vilje til at respektere afslaget på asyl har derfor desværre medført, at en række afviste asylansøgere har siddet på centrene i længere tid.

Jeg har i de seneste ugers debat efterhånden hørt mange forslag til, hvad vi skal gøre ved det.

Vi skal tilbyde de asylansøgere, der opholder sig på centrene, rimelige forhold, og det synes jeg også vi gør.

Med hensyn til undervisning og aktivering viser en undersøgelse foretaget af Rambøll Management fra marts 2005, at den reform, som regeringen gennemførte i 2003, har medført, at trivselen blandt asylansøgere, der venter på en afgørelse, er blevet bedre, siden regeringen trådte til.

Der tilbydes sundhedsbehandling, og der findes samlet i indkvarteringssystemet sundhedsplejersker, sygeplejersker, læger, psykologer, psykiatere og fysioterapeuter.

Med hensyn til boligforhold har vi i dag heldigvis ikke længere en situation, hvor asylansøgere indkvarteres i teltlejr, på skibe, i containerlandsbyer. Der er i de senere år gennemført forbedringer af asylcentrene bl.a. i Center Sandholm og Kongelunden. Og i takt med, at antallet af indkvarterede falder, lukker vi naturligvis de mindst egnede indkvarteringssteder først.

Særlig med hensyn til børnene vil jeg sige, at den lange række tilbud om undervisning, fritidsaktiviteter og sundhedsbehandling, der fin-